

(DEU ANYS AL SERVEI DE LA REVISTA)

No podia, en aquest número endiumenjat i commemoratiu, deixar als lectors sense el concurs de l'home que ha fet possible la continuïtat de la nostra revista. No podia deixar als lectors sense la paraula autoritzada de l'home que cada mes, des de fa deu anys, ha vingut lluitant perquè ALELLA arribi a les seves mans de manera periòdica. Els qui, com jo, en el contacte sovintejat, sabem el que per a ALELLA ha estat el senyor Eduard Serra, teníem l'obligació de treure'l del silenci voluntari. Un silenci ple de ressonàncies i de realitzacions.

Podria dir moltes coses a propòsit de la tasca àrdua i perseverant del senyor Serra i Güell, però no vull fer-ho. I no vull fer-ho perquè tots vosaltres la coneixeu sobradament. Els qui han seguit la seva actuació durant aquests deu anys, saben de l'entusiasme, sacrifici i desvetllament que ha esmerçat al servei de la Revista. És de general domini i no crec, per tant, que calgui repetir-ho.

M'he proposat, això sí, fer parlar al senyor Serra, tot i sabent que, degut al seu caràcter bo i senzill, no és cosa fàcil. Però jo no podia permetre la seva absència en allò que forma part de la seva vida i és la seva il·lusió. Per haver estat ell el paladí executor d'aquesta tasca difícil i noble, són molt importants les seves manifestacions. I conec tan a fons la seva manera de pensar, que estic segur que la nostra conversa discorrerà pels camins de l'afecte i de la sinceritat.

—Expliqueu, si us plau, el perquè de la vostra entrega a la Revista.

—Podries dir-ho tu i seria el mateix.

—Us enganyeu. Els lectors desitgen saber per vós mateix quin és el secret d'aquesta dedicació.

—D'acord. Què vols que et digui?

—En primer lloc, ¿quin mòbil perseguíeu en publicar el primer butlletí?

—Havent observat que una de les notes més simpàtiques de l'«Aplec» anual dels Antics Alumnes i Amics de l'Escola Pia és el goig de trobar molts companys nostres, que els afers de la vida actual han fet que ens hàgim anat separant i no ens sigui fàcil veure'ns amb més freqüència, em va fer creure que era, precisament, per mitjà d'una circular, l'única manera de mantenir un contacte constant entre ells; una circular que fomentés en tots els socis els naturals anhels de treballar per la progressiva prosperitat de l'Associació.

—Tinc entès que, al principi, sorgiren alguns obstacles a l'acompliment de la vostra idea.

—Sí, no puc amagar-ho. Quan en vàries reunions vaig exposar als companys de Junta la meua idea, s'hi oposaren per dos motius ben comprensibles: les poques activitats que tenia aleshores l'Associació i, sobretot, la manca de mitjans econòmics, ja que jo pretenia que la circular arribés, gratuïtament, a mans de tots els socis.

No obstant, en una entrevista amb el P. Josep Baburés, Rector en aquella època del Col·legi, aquest m'animà a tirar endavant el projecte, prescindint de l'ajuda econòmica de l'Associació. I així ho vaig fer. Pocs mesos després es publicava la circular-butlletí.

—¿Com es va arribar a l'actual format de la Revista, amb el nom d'ALELLA?

—En vista de la bona acollida que es donava al butlletí, no solament per part dels afiliats a l'Associació, sinó per moltes altres persones que res tenien a veure amb la nostra Entitat, consideràrem que era necessari convertir-lo en un portaveu que, ultra de la preconcebuda missió a què estava destinat, vingués a satisfer els anhels dels allellencs en ordre al coneixement de les seves coses: de la seva història, de les seves tradicions, dels seus costums, del seu present. Perquè no hem d'oblidar que una revista és quelcom viu i no pot desentendre's de l'actualitat.

Una vegada estudiada la idea, i entre els noms que ens foren suggerits, escollírem el d'ALELLA, per ésser —com deia molt bé el P. Josep M.ª Domingo, en l'editorial del primer número—: «nom i realitat que tots estimem».

—Content d'haver realitzat aquesta il·lusió vostra?

—Sí, molt content. Però vull fer constar que aquesta il·lusió s'ha vist realitzada gràcies al constant assessorament i consell dels PP. Baburés, Domingo i Melé, els quals han presidit les tres èpoques de la Revista. I que aquesta il·lusió meua ha estat plenament compartida per un grup d'entusiastes col·laboradors que ha sabut seguir les normes establertes en cada cas, amb una fidelitat i amb un entusiasme difícils de descriure.

No vull citar noms. Són de tots coneguts. A cada número, la seva signatura, al peu de les diferents seccions de què consta la Revista, és la millor presentació que d'ells puc jo fer. I junt a aquesta labor, la gran labor, l'oculta labor sense signatura i que suposa un esforç, una lluita constant que solament els qui coneixen aquest tipus de publicacions poden comprendre.

—Què representa aquest número 100, per a vós?

—Representa una fita en la nostra ruta. Estem en el començament del que volem sigui la nostra publicació. Però les dificultats de tot ordre —que tu coneixes tant com jo— impedeixen poder arribar a la meta desitjada. Aquest centenar de números suposen una etapa aconseguida després de molts esforços. Ha estat un cas de voluntat contínua i no interrompuda.

—¿Com s'explica que ALELLA, amb un modest nombre de subscriptors, no tan sols s'ha mantingut durant deu anys, sinó que ha millorat ostensiblement?

—No hi ha cap publicació que pugui viure únicament de les subscripcions. Les publicacions periòdiques necessiten de la publicitat. I la publicitat resulta escassa. Nosaltres, fins ara, comptem amb l'estimable ajuda d'un grup d'anunciants assidus, però ens fa falta més publicitat per poder anivellar els nostres pressupostos de manera satisfactòria.

Tenim, també, les valuoses subvencions de l'«Alella Vinícola» i del senyor Joan Manuel Bofill, i la cooperació desinteressada de les arts gràfiques dels senyors Domingo, Pascual i Vera, que no puc menys d'agrair i estimar. Però donat el caire de la nostra publicació i el servei que venim prestant a Alella, crec que altres persones podrien ajudar-nos. Fóra una

manera de cooperar en el millorament de la Revista en tots sentits. No volem fer negoci, sinó solament fer-nos millors cada dia. Aquest és el meu punt de vista que t'he explicat moltes vegades i que tots compartim.

—I ja que estem festejant el número 100, ¿què us sembla si parléssim del número 200?

—Si vols en podem parlar. Però crec que d'aquí a deu anys estaré pensant més en les meves xacres que no pas en la Revista. No obstant, confio que la publicació que ara dirigeixo, continuada en un demà no llunyà per altres persones, pugui celebrar aquesta data. Espero que Déu em concedeixi aquesta gràcia.

—¿Teniu altres projectes interessants de realització immediata o relativament pròxima?

—Treballar és sempre el meu projecte. Però pots anotar, de moment, dos concrets i definits: millorar la Revista en tot quant sigui possible i augmentar, també, en el possible, el nombre de subscriptors. L'ideal seria poder fer arribar ALELLA a totes les llars al·lenques i a la de tots aquells que estimen i es senten identificats amb les coses del nostre poble. Amb el temps esperem que això sigui un fet.

—Crec que els lectors d'ALELLA agrairan unes darreres paraules vostres en aquesta ocasió tan magnificativa.

—Ja saps que em dec als lectors i a tots aquells que han contribuït a la continuïtat de la nostra publicació. Una salutació cordial per a tots, i el testimoni de la meua simpatia i agraïment a tots els qui s'esforcen perquè ALELLA realitzi una de les seves missions més pròpies: obrir nous horitzons en el camp religiós i cultural del nostre estimat poble.

I el senyor Serra, vessant satisfacció i optimisme, s'entrega altra vegada a la seva feina. Davant nostre, les proves del número 100. El senyor Serra les ordena amb delectança. Gairebé es diria que les paladeja. Tot està llest perquè aquest número extraordinari surti al carrer; aquest número 100 que ja forma un capítol important de la nostra història, i que ens obligi a molt. Però aquesta obligació nostra no seria res si no tinguéssim la seguretat de tenir al costat nostre la fe, l'entusiasme i la perseverança del benvolgut senyor Eduard Serra.

Jocamer

Lluís Arenas

FLORICULTOR

Ribas, 1
Tel. 11

ALELLA

O. G. I. C.

Oficina General Immobiliària de Contratació

COMPRA - VENDA

Terrenys

Torres

Cases

Pisos

ALELLA - Tel. 73